

והדרך צלח רכב על דבר אמת ועונה צדק, לקביל דא, שחורה אני ונאווה. בקדמיתא פד אתקריאת חרב למידן עלמא, איתקרי שחורה ודאי. והשתא פד אתקריבת לעילא בעונה, אתקרי נאווה. נאווה ודאי בכלא. בנות ירושלים, אינון תריסר חיון עילאין רברבן דאקרון הכי, וכלהו בשלימו. על דהוו עד השתא בגלותא פאהלי קדר, אתהדרו אינון השתא פיריעות שלמה ודאי.

והדרך צלח רכב על דבר אמת ועונה צדק (תהלים מח), כנגד זה שחורה אני ונאווה. בראשונה, פשנקראת חרב לדון את העולם, נקראת ודאי שחורה. וכעת, פשנקרכת למעלה בעונה, נקראת נאווה. נאווה ודאי בכל. בנות ירושלים - אלו שתים עשרה חיות עליונות גדולות שנקראות כך, וכלן בשלמות. על שהיו כעת בגלות פאהלי קדר, חזרו הן כעת פיריעות שלמה ודאי.

ותא חזי, פיון דהיהא חרבא אסתחרת מדין דהיה ביה, דאכשרו בני עלמא עובדיהו. אתעבידת דבר, דבר אמת, ואתחפרת באמת. ואמת בעונה. וכדין צדק בכלא וכולא חד.

ובא ראה, פיון שהחרב ההיא החזרה מהדין שהיה בה, שהכשירו בני העולם את מעשיהם, נעשתה דבר, דבר אמת, והתחברה עם אמת. ואמת בעונה. ואזי צדק בכל, והכל אחד.

סופא ברישא דבר אמת. אמת ברישא, דכתיב (תהלים קיט קס) ראש דברך אמת. רישא דההוא דאקרי דברך, סיפא דדרגין, אמת אקרי. רישא בסופא, עונה צדק בלא פירודא, אתפלילו ואתחפרו בכלא. עונה רישא, צדק סופא, (משלי כב ד) עקב עונה יראת ה'.

הסוף בראש דבר אמת. אמת בראש, שפתיב (תהלים קיט) ראש דברך אמת. הראש של אותו שנקרא דברך, סוף הדרגות, נקרא אמת. הראש בסוף, עונה צדק בלא פרוד, נכללו והתחברו בכל. עונה הראש, צדק הסוף, (משלי כב) עקב עונה יראת ה'.

ותורך נוראות ימינה, דא יעקב, דנטיל תרין חולקין בגין דאתדבק בימינא לעלמין, דכתיב (בראשית ל לו) מחשף הלבן אשר על המקלות.

ותורך נוראות ימינה (תהלים מח) - זה יעקב, שנטל שני חלקים, משום שנדבק בימין לעולמים, שפתיב (בראשית ל) מחשף הלבן אשר על המקלות.

ובהיהא שעתא, כולא אתהדר פיריעות שלמה. בגין דסטרא דימינא איתער בעלמא, וידא ימינא פשוטה לקבל לדתיבין בתיובתא. דהא עד השתא אתקדרו בחובביהו פאהלי קדר, והשתא דהדרין בתיובתא אינון פיריעות שלמה, בגין דאברהם איתער בעלמא, ימינא דמלפא.

ובשעה ההיא הכל החזר פיריעות שלמה, משום שצד הימין התעורר בעולם, ויד הימין פשוטה לקבל את השבים בתשובה. שהרי עד עתה התקדרו בחטאייהם פאהלי קדר, וכעת שחוזרים בתשובה, הם פיריעות שלמה, משום שאברהם התעורר בעולם, ימינו של המלך.

חציו שנונים, אוקמוה על אברהם, פד רדף בתר כל אינון מלכין בליליא, פד אתפלגו רחמין מדינא, וקטל אינון מלכין.

חציו שנונים, פרשוה על אברהם, פשרדף אחר כל אותם המלכים בלילה, פשנחלקו